

[Erhard Jakobsen.]

nationaløkonom er det mig komplet umuligt at se, hvorfor specielt 25 pct. eller 30 pct. skulle være farlig. Jeg har ikke nogen sinde fået et svar fra hr. Bertel Dahlgaard. Jeg husker, jeg fik at vide, at jeg var arrogant, og det kan da godt være, men det har jo ikke noget med det at gøre. Det er det eneste, der står i Folketingstidende som det daværende ærede medlems svar til mig. Derfor kunne jeg lide at få et svar i dag af det ærede medlem hr. Poul Møller. Jeg ved, det ærede medlem ikke vil sige, at jeg er arrogant. Det ærede medlem vil sikkert prøve at bevise, at når skatterne udgør omkring 25-30 pct. af nationalindkomsten, begynder der at indtræde en farlig situation. Jeg kunne lide at vide, hvori den farlige situation består.

Jeg tror nemlig, man overser én ting. Man overser, at staten jo ikke tager penge fra borgerne for at bruge dem til administration eller et eller andet af den art. Administrationen her i landet er af ganske beskedent omfang — jeg tror, det er 5 øre af hver krone eller noget i den retning, der går til statens og kommunernes administration. Langt den overvejende del går tilbage igen og udgør indtægt for nogle borgere. Borgerne bliver da ikke mindre frit stillet i deres forbrugsvalg, end de har været før, fordi staten og kommunerne sparer dem for nogle udgifter, således at de derefter kan bruge deres penge til noget andet. Jeg minder om, at f. eks. det at gå i skole vel koster 2.000 kr. pr. barn nu om dage. . . (Afbrudelse: 3.000 kr. . .) ja, måske 3.000 kr. En dag på et moderne hospital koster 150 kr.; det kan man selvfølgelig lade folk betale selv, det ved jeg godt der er nogen der spekulerer på; men i hvert fald, i og med at det betales, har borgerne penge til rådighed, som de kan bruge til andre formål i stedet for at betale disse ting selv. Derfor må man ikke opgøre det netto og sige, at med alt det, staten tager fra borgerne, har borgerne tilsvarende mindre at bruge selv, for det passer ikke. Derfor er det, jeg spørger, hvorfor den procent er så farlig. Det er ikke for mig noget argument, at hr. Bertel Dahlgaard har sagt det, selv om jeg satte det daværende ærede medlem meget højt.

Må jeg så gøre en bemærkning med hen-

syn til forbrugsskatten. Det ærede medlem hr. Axel Sørensen minder om, at en øget forbrugsbeskatning — det ærede medlem vil sikkert sige „naturligvis“, og det ved jeg at det ærede medlem hr. Poul Møller også vil sige — naturligvis må ledsages af sådanne sociale foranstaltninger, at den ikke rammer de grupper af befolkningen, som vi ved indkomstskatten undgår at ramme. Jeg går altså ud fra, at alle er enige om, at en øget forbrugsskat må ledsages af sociale foranstaltninger, og så vil jeg vove at påstå, at en sådan forbrugsskat, hvor man har subventioner i bunden og har en direkte skat i toppen, kan laves nøjagtigt ligeså progressiv som den beskatning, vi har i dag.

Hvad det angår at slæbe bagefter, må jeg så minde om, at omkring 1950-51 — hvis ikke jeg husker meget forkert, jeg indrømmer, at jeg var ikke medlem af tinget dengang, og jeg husker det derfor ikke nøjagtigt — men jeg mener, at omkring 1950-51 foreslog socialdemokratiet som led i en række kriseforanstaltninger, at der skulle lægges en 5 pct.s afgift på varer herhjemme. Der er vi altså ikke kommet bag efter de konservative, som først for nylig har fået dette punkt virkelig optaget på deres program.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg vil gerne takke udvalgets flertal for dets indstilling vedrørende lovforslaget som helhed og takke for den almindelige tilslutning til de meget beskedne ændringsforslag.

Der har jo, bortset fra forholdsvis få bemærkninger om selve det foreliggende lovforslag, i dag været ligesom lidt optræk — men jeg synes altså heller ikke mere end lidt optræk — til en mere principiel og almindelig skattedebat. Jeg synes unægtelig, at den fra de ærede medlemmer hr. Fogeds og hr. Poul Møllers side — det er dem, der har ført den — har været en smule søvngig. Jeg skal ikke for min del — sådan som det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen — gøre noget videre forsøg på at kvikke den op, men kun gøre nogle enkelte bemærkninger dertil.

Det ærede medlem hr. Foged spurgte mig, om tanken om en kildeskat gik videre end til lønmodtagere. Jeg vil derom sige, at ideen i den omlægning, man omfatter med ordet „kildeskat“, jo er at gøre ind-